

Sygn. akt IV U 1126/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kubiczak- Kleśta

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 4 marca 2014 roku w Sieradzu

odwołania W. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 24.06.2013 r. Nr (...)

i z dnia 2.07.2013 r. Nr (...)

w sprawie W. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o emeryturę

oddala oba odwołania.

Sygn. akt IV U 1126/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.06.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. T. prawa do emerytury na podstawie art. 29 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwagi na nieosiągnięcie wieku 60 lat na dzień 31.12.2008r.

W dniu 08.07.2013r. w/w złożył odwołanie i przyznanie prawa do przedmiotowego świadczenia.

Kolejną decyzją z 02.07.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. T. prawa do emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) z uwagi na brak co najmniej 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji wskazywał, że spełnia przesłankę stażu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat. Precyzując odwołanie, wnosił o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od 7.12.1971 - 31.05.2010 w (...) S.A. w Ł..

W odpowiedzi organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonych decyzjach i wnosił o oddalenie odwołań.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. T., urodził się (...)

W okresie od 7.12.1971 - 31.05.2010, był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Zakładach (...), które następnie przekształciły się w Zakłady (...) S.A. w Ł..

Odwołujący został zatrudniony jako **robotnik w magazynie surowca**, w którym znajdowały się nici, guziki, tkaniny i in. artykuły do szycia. Do obowiązków W. T. jako robotnika magazynowego należało m.in. wykonywanie wszystkich czynności fizycznych związanych z pracą w magazynie, w tym m.in. przyjmowanie tkaniny z samochodu, układanie na wózki, rozładowywanie na regały, wykonywanie czynności porządkowych dla utrzymania ogólnej czystości w magazynie, jak również na placu przyległym do magazynu, sprzątanie miejsca środków transportowych po zakończeniu za i wyładunku.

Praca w magazynie odbywała się przy sztucznym oświetleniu, związkach chemicznych wydobywających się z tkanin.

Z dniem 15.08.1973r., powierzono W. T. obowiązki **brygadzysty magazynu surowca**, a praca polegała nadal na wykonywaniu tych samych czynności, co uprzednio, a dodatkowo wnioskodawca był upoważniony m.in. do podpisywania specyfikacji towaru, na podstawie których przewożono tkaniny na krojownię.

Od 1.03.1976r., W. T. został przeniesiony na stanowisko **starszego magazyniera dodatków**. W magazynie znajdowały się: nici, wszywki, guziki i inne akcesoria do szycia. Odwołujący prowadził magazyn jednoosobowo. Na wydawanie określonych dodatków z magazynu, przychodziły zlecenia i w-ca zajmował się przygotowywaniem dodatków na wózek zgodnie ze zleceniem, po czym zamówione dodatki odbierali brygadziści z zespołów.

W dniu 1.03.1976r. została zawarta umowa o wspólnej odpowiedzialności materialnej między pracownikami magazynu surowca W. F., W. T., S. F..

Kolejną umowę o wspólnej odpowiedzialności materialnej zawarto 1.10.1977r. z pracownikami magazynu surowca W. T., Z. N. oraz z pracownikami magazynu technicznego, tj. W. T., S. F..

Od dnia 1.10.1977r. do końca zatrudnienia W. T. wykonywał obowiązki **kierownika magazynów surowca i dodatków**. Do podstawowych obowiązków odwołującego należało m.in.: organizowanie, kierowanie i kontrolowanie całokształtu spraw związanych z przyjmowaniem, przechowywaniem i wydawaniem materiałów w podległych magazynach oraz prowadzenie spraw administracyjnych związanych z działalnością (prowadzeniem) magazynów, a w szczególności: organizowanie pracy w podległych magazynach, kontrolowanie zgodności przyjmowania towarów pod względem ilości, asortymentu. Jako kierownik magazynów, W. T. podlegał kierownikowi działu obrotu towarowego, a z tytułu wykonywanej funkcji otrzymywał dodatek funkcyjny.

W dniu 1.01.1983r., zawarto umowa o wspólnej odpowiedzialności materialnej z pracownikami magazynu surowca i technicznego - W. T. i S. F..

Na podstawie umów z dnia 17.01.1984r., wnioskodawcę skierowano na kurs dla konwojentów transportu pieniędzy II stopnia, który odbywał w okresie od 2.04.1984 – 7.04.1984 oraz kurs nt. gospodarki magazynowej III stopnia, który odbywał od 28.05.1984 – 1.06.1984.

Po ukończeniu kursu dla konwojentów, W. T. przewoził dodatkowo pieniądze na wypłaty dla pracowników, zmieniając się z konwojentami których było około 4-5 .

Od 1.09.1985r. zawarto umowę o wspólnej odpowiedzialności materialnej za magazyn surowca, tj. W. T., S. F., Z. N. oraz za magazyn techniczny między W. T. i S. F..

Zakład wypłacał dodatki za szczególne warunki pracy (**zeznania wnioskodawcy zawarte na płycie CD – 00:35:51 – 00:38:57 k. 25/akta sprawy; podanie, angaże, karty obiegowe zmian, świadectwo pracy, zaświadczenia Rp7, potwierdzenie zawarcia umowy o pracę, zakres obowiązków robotnika magazynowego, pismo przełożonego z dnia 25.07.1973r., wniosek w sprawie zatrudnienia pracownika z dnia 1.03.1976r., umowa z dnia 1.03.1976r. o wspólnej odpowiedzialności majątkowej i aneks do umowy, umowa o wspólnej odpowiedzialności materialnej z dnia 1.10.1977r., 1.01.1983r., 1.09.1985r., wniosek o zmianę stanowiska z dnia 5.10.1977r., zakres czynności kierownika magazynów z aneksem, umowa z dnia 17.01.194r., zaświadczenia o ukończeniu kursu nt. gospodarki magazynowej oraz dla konwojentów transportu pieniędzy/akta osobowe**).

W dniu 19.06.2013r., W. T. złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę (**wniosek z załącznikami/akta ZUS**). Po jego rozpoznaniu zaliczono do ogólnego stażu 40 lat, 5 miesięcy i 19 dni okresów składkowo nieskładkowych (**karta przebiegu zatrudnienia/akta ZUS**).

Decyzją z dnia 24.06.2013r. odmówiono W. T. prawa do emerytury na podstawie art. 29 w zw. z art. art. 46 ust. 1 ustawy o FUS (**decyzja/akta ZUS**).

Po rozpoznaniu wniosku z dnia 25.06.2013r., decyzją z dnia 02.07.2013r., odmówiono W. T. prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na brak 15 – letniego stażu w szczególnych warunkach (**wniosek, decyzja/akta ZUS**).

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym.

Ustalenia faktyczne dotyczące charakteru pracy wnioskodawcy w Zakładach (...) S.A.w Ł. ((...))” od 7.12.1971 - 31.05.2010, Sąd oparł na zeznaniach wnioskodawcy jako strony oraz na obszernej dokumentacji osobowo – płacowej, zawierającej m.in.: podanie, angaże, karty obiegowe zmian, świadectwo pracy, zaświadczenia Rp7, potwierdzenie zawarcia umowy o pracę, zakres obowiązków robotnika magazynowego, pismo przełożonego z dnia 25.07.1973r., wniosek w sprawie zatrudnienia pracownika z dnia 1.03.1976r., umowa z dnia 1.03.1976r. o wspólnej odpowiedzialności majątkowej i aneks do umowy, umowa o wspólnej odpowiedzialności materialnej z dnia 1.10.1977r., 1.01.1983r., 1.09.1985r., wniosek o zmianę stanowiska z dnia 5.10.1977r., zakres czynności kierownika magazynów z aneksem, umowa z dnia 17.01.194r., zaświadczenia o ukończeniu kursu nt. gospodarki magazynowej oraz dla konwojentów transportu pieniędzy.

W świetle powyższych dowodów wynika niespornie, że odwołujący pracował kolejno jako robotnik magazynu surowca, brygadzysta tegoż magazynu, starszy magazynier, kierownik magazynów surowca i dodatków.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołania W. T. od obu zaskarżonych decyzji są niezasadne.

Decyzję ZUS z 2.07.2013r. odmawiającą W. T. prawa do emerytury z uwagi na brak 15 lat pracy w szczególnych warunkach należy uznać za prawidłową.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

Prawo do emerytury z uwagi na pracę w szczególnych warunkach regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z jego § 3 i 4 pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeżeli łącznie spełnia warunki: mężczyzna jeżeli osiągnął wiek 60 lat, ma wymagany „okres zatrudnienia” 25 lat, w tym przepracował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z §2 ust. 1 cyt. rozporządzenia konieczne jest, by praca taka wykonywała była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Ustęp 2 cyt. paragrafu stanowi, że okresy pracy o których mowa w ust. 1 stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie §1 ust. 2 rozporządzenia, lub świadectwie pracy.

W świetle w.w przepisów należy stwierdzić, że praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7.02.1983r. (por. wyrok SN z dnia 1.06.2010r., II UK 21/10).

Decydującą rolę w analizie charakteru pracy ubezpieczonego z punktu widzenia uprawnień emerytalnych ma możliwość jej zakwalifikowania pod którąś z pozycji wymienionych w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku (...) (por. postanowienie SN z dnia 2.03.2012r., III UK 86/11).

Tymczasem stanowiska zajmowane przez odwołującego nie są wymienione w wykazie A dla przemysłu chemicznego i lekkiego, stanowiącym załącznik do rozporządzenia R.M. z 7.02.1983r., wobec czego sporny okres zatrudnienia w ocenie Sądu Okręgowego nie podlega uwzględnieniu jako praca wykonywana w szczególnych warunkach.

Nadto podkreślenia wymaga, że prawo do wcześniejszej emerytury z uwagi na pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stanowi przywilej i odstępstwo od ogólnej zasady wyrażone w art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zatem regulujące je przepisy należy wyklądać ściśle, w sposób gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo (por. wyroki S.N. z dnia: 14.09.2007r., III UK27/07, 19.09.2007r., III UK 38/07, 24.03.2009r., IPK 194/08).

Sąd Okręgowy za zgodną z prawem uznał także drugą z zaskarżonych przez wnioskodawcę decyzji z 24.06.2013r.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 cyt. ustawy, prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

1)nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

2. warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008r.

Wnioskodawca nie spełnił warunku wieku 60 lat na datę 31.12.2008r., wobec czego nie może nabyć prawa do emerytury na podstawie art. 29 w związku z art. 46 ust. 1 cyt. ustawy.

Regulacja przewidziana w art. 46 ust. 1 pkt 2 u.e.r.f.u.s. uzależniająca nabycie przez ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948r., a przed dniem 1.01.1969r. prawa do emerytury na podstawie art. 29 tej ustawy od spełnienia wszystkich warunków określonych w tym przepisie do dnia 31.12.2008r. nie narusza zasady równości kobiet i mężczyzn w zakresie zabezpieczenia społecznego. Ustawodawca określając odmienny wiek dla kobiet i mężczyzn w art. 29 u.e.r.f.u.s. nie powodował dyskryminacji tych ubezpieczonych, a przyjęte w tym artykule rozwiązanie jest powszechnie akceptowane i nie stoi w sprzeczności z postanowieniami Konstytucji RP, a także z prawem wspólnotowym (por. wyrok SA w Szczecinie z 20.09.2012r.,

III AUa 378/12).

Z przytoczonych wyżej powodów odwołania podlegały oddaleniu, o czym orzeczono na podstawie art. 477¹⁴§1kpc.